

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

เงิน....เพื่อโลกทั้งนั้น

(ผู้ฟังเทศน์นักเรียน ร.ร. ราชนูทิศ ๑๐๐ คน ประชาชน ๕๐๐ คน)

บริษัทตรีมิตรเกษตรอุตสาหกรรมจำกัด ขอถวายข้าวสาร ๑ คันทรถ จำนวน ๑,๐๐๐ ถุง ๆ ละ ๑๒ ก.ก. แต่หลวงตาเพื่อแจกเป็นทานกับผู้ยากจนเชิญใจทั่วไปตามแต่องค์ท่านจะเห็นสมควร ทางภาคอีสานเขานิยมเป็นเท่านั้นหมิ่นเท่านั้นหมิ่น ก็หมายถึง ๑๒ กิโลเท่ากับหนึ่งหมิ่น เช่นว่าได้ร้อยได้พัน หมายถึงร้อยหมิ่น พันหมิ่น เขานิยมถือหมิ่นนี้เป็นพื้นฐาน เช่น ได้ก็ร้อย ได้ ๓๐๐ ก็คือ ๓๐๐ หมิ่น

เราก็สงสารพวกบรรดานักเรียนยากจน ที่ได้ช่วยเหลือมาโดยตลอดเป็นเวลานาน เช่นอย่าง อำเภอหนองแสง และทางกรมทหารนี้ก็เหมือนกัน แต่นี่เราลำบากมากที่ จะช่วยคนทุกชั้นยิ่งกว่านี้เข้าไปอีก คืออันนี้ถือว่าเป็นการทุกข์จนธรรมดาที่อยู่ทั่ว ๆ ไป เช่น นักเรียนยากจนอย่างนั้นมาเรียนหนังสือได้ช่วยเหลือนักเรียนยากจน ที่นี้ที่ยากจนเช่นนี้มีทั่ว ๆ ไป จึงไม่เห็นว่าเป็นพิเศษอะไร เราเลยตัดอันนี้ออก เช่นอย่างหนองแสงก็บอกแล้วเมื่อวานนี้ ทางอุดรฯ ก็บอก คือว่าจากนี้ต่อไปจะไม่ได้ช่วยอย่างนั้นอีกแล้ว เราจะหมุนเงินจำนวนนี้ไปช่วยทางอื่นที่จำเป็นยิ่งกว่านี้ ความหมายว่าอย่างนั้นนะ

คือหนองแสงนั้นเดือนละหนึ่งหมิ่น แล้วทางด้านกรมทหารหมิ่นสอง นี่ช่วยมาเป็นสิบกว่าปีแล้วนะ เรื่อย เดือนละหมิ่น หมิ่นสอง ตลอดมา ฟังจะมาเริ่มงดตอนนี้ เพราะความจำเป็นอย่างอื่นยังมีมากกว่านี้ที่เราช่วยไม่ได้เพราะไม่มีอะไรจะช่วย จึงตัดทางนี้เข้าไปหนุนทางอื่น ก็บอกให้เจ้าของทราบแล้ว ทนเอาบ้างแหละ ความยากความจนประเภทนี้มีอยู่ทั่วไป ทางบ้านนอกในเมืองมีอยู่หมด คนยากจนไปเรียนหนังสือนะ ทางที่ไหนก็มี แต่ผู้ที่ยากจนเป็นพิเศษที่มีน้ำหนักรมากกว่านี้ยังมีอีก นี่ละเราถึงได้ตัดทางนี้ไปเพื่อหนุนทางนั้น ทางโรงเรียนมัธยม(บ้านตาด) ยังไม่ได้ติดต่อถามไป อันนี้ก็ คงจะได้ดเหมือนกัน เพื่อช่วยทางอื่นที่จำเป็นมากกว่านี้

เรื่องความจำเป็นนี้มันหนุนเข้ามาเรื่อย ๆ นะ วัดเรานี้รู้สึกว่ามีคนขึ้นเป็นลำดับ ไม่ได้เบาลงนะ การช่วยเหลือนี้หนักมากขึ้น ๆ ที่ช่วยนี้ก็พื้นฐานมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัด การช่วยเหลือก็เริ่มมาพร้อมกันตลอดเลย ที่นี้เวลาเขาถวายจตุปัจจัยไทยทานมาก็ช่วยมาเรื่อย ๆ เช่นอย่างปัจจัยคือเงินอย่างนี้ เราก็มีสมุดบัญชีหนึ่งสำหรับรับฝากไว้ แล้วสมุดนี้ที่แจกทานไปเรื่อย ๆ เราไม่เรียกโครงการนะ อันนี้ไม่เรียกโครงการ เรียก

โครงการมาได้ ๒ ปีเท่านั้นละ ที่ว่า “โครงการช่วยชาติ ๆ” ส่วนบัญชีของเราที่เป็นโครงการพื้นฐานไม่มีโครงการอะไร ช่วยมาเป็นหลักตลอดมาเลย

นี่ที่เราว่าแต่ก่อนเราหมุนเข้าโครงการเพื่อจะออกช่วยชาติ ตามหน่วยต่าง ๆ ที่เห็นว่าสำคัญ จำเป็น ครั้นพิจารณาแล้วถึงเรื่องการมารับนั้นเราก็ไม่แน่ใจ เพราะสมัยทุกวันนี้สกปรกมากกว่านั้นเลย นี่ละครรรมจับเข้าไปตรงนั้นเลย มันสกปรกจะให้ไปฝันพูดว่าสะอาดได้ยังไง มันสกปรกก็บอกสกปรก สกปรกเลอะเทอะมากเท่าไรก็บอกว่ามาก ได้มอบลงจุดไหน เอาไปนี่ความสกปรกมันจะเอาละเลย จะไม่ถึงไม่ถึงมือผู้ยากจนที่เรามุ่งหมายจะให้ เราไม่แน่ใจ เพราะให้ไปแล้วเราไม่ได้ตามดู เขาเอาไปแจก หัวหน้าเอาไปเงินจำนวนเท่านั้น ๆ เอาไป เขาก็บอกเขาบริสุทธิ์ ผู้ที่มารับบริสุทธิ์ทั้งนั้นแหละ นักโทษในเรื่องจำคุกก็บริสุทธิ์ ถ้าให้มันมารับมันก็บอกว่ามันบริสุทธิ์ เอาไปแล้วถูกละเลย เราไม่ได้ติดตามดู นี่ที่ไม่แน่ใจ ซึ่งแต่ก่อนเราว่าจะมอบให้แบบนี้

นี่เลยถอยกลับไม่เอา หมุนเข้ามาที่นี้ออกบัญชีของเราที่เป็นพื้นฐานนี้ คือหมายความว่าที่บริจาคคราวหลังนี้ หักจากโครงการที่จะช่วยแบบนี้ละ กลับมาเป็นอันนี้ตามเดิมของเรา ส่วนที่บริจาคในโครงการนั้นแล้วเราไม่ถอน ไม่เคยถอนสักสตางค์หนึ่ง เป็นแต่เพียงว่าเบาลง ๆ เพื่อหมุนออกมาทางนี้ให้หนักกว่าทางช่วยชาติที่เราทำหน้าที่เอง เป็นที่แน่ใจทุกอย่างตลอดมา บัญชีนี้จึงมีมาดั้งเดิม ไม่ได้บอก “บัญชีโครงการช่วยชาติ” แต่มันช่วยชาติมาตั้งแต่ไหนแต่ไร อันนี้บัญชีของเรา วัดป่าบ้านตาด หลวงตาบัวคือบัญชีนี้เอง แยกไปทั่วประเทศไทยจากบัญชีนี้ทั้งนั้น

พี่น้องทั้งหลายยังไม่ทราบก็กรุณาทราบเสีย ที่ว่าเราไม่เข้าโครงการนั้นก็คือเข้าอันนี้ เข้าบัญชีเดิมของเราที่เคยช่วยชาติมาตลอดนี้ คำว่าเข้าโครงการนี้จะมอบเป็นจุด ๆ ดังที่ว่า ที่นี้เมื่อเราไม่แน่ใจจึงได้พักอันนี้ไว้ ผู้ใดที่มาบริจาคมาให้เข้าโครงการ เราก็เข้าตามเดิมนะ ว่าบริจาคโครงการช่วยชาติ ก็เข้าบัญชีนี้บัญชีโครงการ อันไหนที่ไม่ได้บอกเราก็หักไปนี้ ก็มีเท่านั้นแยกเท่านั้น พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบตามนี้

เราจะบอกทุกแง่ทุกมุม ความเคลื่อนไหวของสมบัติพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคมาแยกไปทางไหน ๆ เราบอกให้ทราบทุกระยะทุกแขนงไปเลย เพราะเราไม่มีลับในหัวใจ เราเปิดด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ตลอดมา ส่วนที่อยู่ในโครงการก็ดังที่เคยเรียนให้ทราบแล้ว ไม่ถอนง่าย ๆ มีเท่าไรอยู่นั้น ๆ เพราะความสงวน ความจดจ่อในทองคำในคลังหลวงมากกว่าที่เรากระจาย ๆ อยู่เวลานี้ เพราะอันนั้นเป็นหัวใจของชาติ อันนี้เป็นกิ่งก้านสาขาดอกใบของชาติ หัวใจของชาติแท้คือทองคำ เราจึงมุ่งหมายหรือหนักแน่นในจุดนั้นมาก หากไม่ควรถักจะแยกแยะเป็นอื่นเราจะตีเข้านั้นหมดเลย

เช่นอย่าง ๕๐ กว่าล้านนี้เหมือนกัน เราก็เอาไว้ชะลอ ๆ หากว่าจำเป็นจริง ๆ ที่ควรจะแยกเราก็จะแยกตามเหตุผล ถ้าไม่จำเป็น ดังที่เป็นอยู่เวลานี้เราจะไม่แยก เราจะหมุนเข้าทองคำทั้งหมดเลย ขอให้ได้อทองคำมาก ๆ เป็นที่พอใจของเรา ที่ว่าช่วยชาติทั้งชาติ คนทั้งชาติมี ๖๒ กว่าล้านคน ทองคำซึ่งเป็นหัวใจของชาติควรจะเด่นบ้างในการนำชาติคราวนี้นะ แล้วศาสนาเป็นผู้นำเสียด้วย นำอย่างจะแจ่มไม่มีสงสัย เพราะฉะนั้นเราถึงได้พูดเต็มอก ทั้งฝ่ายผิดฝ่ายถูกเราพูดได้อย่างเต็มอรรถเต็มธรรมเต็มปากของเรา ที่ถอดออกมาจากธรรมมาพูดด้วยปาก พูดไม่สะทกสะท้านว่าจะผิดไป เพราะเอาความจริงมาพูด ผิดบอกว่าผิดทันที ถูกบอกว่าถูก พูดอย่างอื่นไปไม่ได้ ไม่ใช่ภาษาธรรม ซึ่งโลกไว้ใจมานานตั้งกัปตั้งกัลป์ ภาษาธรรม เรื่องของธรรม โลกไว้ใจตลอดมา

คิดดูซิ สัตว์ดูซิ นะ นี่ละหลักธรรมชาติของธรรม ไปอยู่ที่ไหนเราดูตามบริเวณในวัดป่าบ้านตาดเราก็รู้ ไปที่ไหนพวกสัตว์ทั้งหลายยั้วเยี้ย ๆ มันกลัวเราเมื่อไร เต็มไปหมด จนจะเหยียบหัวมันพวกไก่พวกอะไร มันไม่กลัว ก็คือมันไม่มีอันตราย นั่นละธรรมไม่มีอันตราย สัตว์ฝั่งใจลงตรงนั้น ไปที่ไหนเหมือนกันหมด เราดู สนุกดูนะ แต่ไม่ตั้งใจว่าสนุกละ คือมันดูอย่างเต็มหูเต็มตาทุกอย่าง เต็มใจ กับสัตว์ทั้งหลาย มองไปที่ไหนก็บิณฑบาตจะวิ่งเป็นหลักธรรมชาติของมัน บางทีไปจ้องดู ดูแล้วคิดพิจารณา ไปที่ไหน เราเอาบริเวณวัดนี้เป็นจุดหมายให้ดูทุกคน เข้ามาในนี้เย็นไปหมดเลย นี่ละธรรมอยู่ที่ไหนเป็นที่ตายใจ ตลอดถึงสัตว์ทั่วไปหมดเลย ธรรมอยู่ที่ไหนเป็นอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นเมื่อเอาธรรมออกไปแล้ว ต้องเป็นอย่างนี้ออกไป ตรงแนวเลย ไม่มีคำว่าสูงว่าต่ำ ว่าลูปหน้าปะจุมุก เห็นแก่หน้าแก่ตาโมกโฆโลกนะ ธรรมเป็นไปไม่ได้ อย่างนั้น เพราะธรรมเหนือทุกอย่างแล้ว จะพูดให้โดยตรงไปตรงมาเลย เป็นอย่างนั้น

สมบัติของพี่น้องทั้งหลายนี้ เรามุ่งใส่นี้ทุกบาททุกสตางค์เลยไม่ใช่ธรรมदानะ เราไม่เคยสนใจว่านี่เป็นของเรา ไม่เคย ได้มาเท่าไรก็คิดถึงโลก เพราะความจำเป็นของโลกมีอยู่มากแล้ว สำหรับเราไม่เห็นจำเป็นอะไร บิณฑบาตนี้ฉันให้ตายก็ตายได้เข้าวันนี้ นะ เต็มบาตรแล้วเต็มกะละมัง เต็มรถมานั้นดูซิ จะฉันขนาดไหน ผู้เหลือเฟือมันเหลือเฟืออย่างนี้ ผู้อดอยากขาดแคลนมันอดอยากขาดแคลน มันไม่ได้เหมือนกัน เราต้องคิดทุกแง่ทุกมุม นี่เรียกว่าธรรม สม่่าเสมอไปหมดเลย เราจึงต้องได้ช่วยเต็มกำลังความสามารถ

คิดดูซิเวลาตายแล้ว ศพของเราที่เราบอกแล้ว เวลานี้ทำพินัยกรรมไว้อย่างสมบูรณ์แบบแล้วนะ เราเก็บไว้ในตู้ของเรา สั่งเสียพระว่า เวลาเราตายแล้ว พระก็มาเปิดตู้คันอันนั้นออกดู ๆ เช่น สมุดฝากเงินอย่างนี้นะ พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบนะ สมุดฝากเงินหลวงตาบัวนี่ ไม่เป็นเศรษฐกิจแต่ฝากเงินอยู่แทบทุกธนาคาร ธนาคารละไม่กี่

บาท อันนี้ก็ลูกศิษย์ลูกหา ทางธนาคารเขาเป็นลูกศิษย์เขาก็มาขอให้ไปฝากที่ธนาคาร เขา เขาก็แบ่งฝากที่นั่นบ้าง แบ่งฝากที่นี้บ้าง ทั่วอุดรฯ นี้รู้สึกจะมีแต่ธนาคารหลวงตาบัว ไปเปิดดูแล้วสมุดละไม่ก็บาทแหละ

เดี๋ยวจะว่าสมุดฝากหลวงตาบัวทำไมถึงมากมายนัก ให้พี่น้องทั้งหลายทราบไว้ อย่างนี้นะ เราไม่ได้ฝากแบบตะกละตะกลาม เราฝากแบบน้ำใจ เขาก็สั่งพระไว้เลย สมุดฝากก็อยู่ในนั้น พระก็จะมาดูตามนี้ ๆ จัดการตามนี้เลย เพราะเราเปิดทุกอย่างเราไม่หวังอะไรทั้งนั้นแล้ว

คิดตั้งแต่ศพของเรานี้ เราตายแล้วนี้ พินัยกรรมทำเรียบร้อยแล้ว เงินทุกบาท ทุกสตางค์ เราจะตั้งคณะกรรมการตามที่เราสั่งไว้เรียบร้อยแล้ว เข้ามาจัดการเงินจำนวนนี้ทั้งหมด แล้วเงินมีเท่าไร เราจะเอาเงินจำนวนนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงโน่นนะ เป็นของเล่นเมื่อไรฟังซิ เอาจนหมดเนื้อหมดตัว เราช่วยโลกคราวนี้เราช่วยหมดเนื้อหมดตัว ธรรมก็ออกเต็มหัวใจเลย ใครจะว่าหนักว่าเบาไม่สนใจ ธรรมควรจะออกหนักเบา มากน้อยเพียงไร ธรรมจะออกเอง ๆ ส่วนที่ว่าใครจะว่าหนักไปเบาไป พุดดูพุดดำ พุดสกปรกโสภม ไม่สนใจ เรื่องเหล่านี้เรื่องของกิเลส มันตัวสกปรกสุดยอดของมัน มันป้องกันตัวของมันไม่ให้ใครไปแตะต้องขึ้นชื่อว่าความสกปรก เพราะมันสกปรกเต็มที่แล้ว ไม่เอาอะไรมาแตะมันอีกแหละ

ธรรมจะเข้าไป ๆ ตรงนั้น ใครจะว่าพุดหยาบพุดโลน ตัวที่พุดถึงหยาบโลนนั้น มันคืออะไร คือตัวหยาบโลนเข้าใจไหมละ น้ำชะล้างเข้าไปน้ำอรรถน้ำธรรม กิเลสมันก็หาว่าพุดหยาบโลน ตัวมันหยาบโลนไม่ให้แตะ พุดให้ฟังเสียทุกคน ๆ นี้ละธรรมจึงตรงไปตรงมาอย่างนี้ อย่างที่พุดเรื่องธนาคารนี้ก็เหมือนกัน ให้พี่น้องทั้งหลายทราบไว้ เวลาหลวงตาบัวตายนี้เขาอาจจะประกาศ แล้วทางธนาคารต่าง ๆ เขาจะเอามาประกาศ หลวงตาบัวมีเงินเท่านั้นเท่านี้ เงินเท่าไรก็เพื่อโลกทั้งนั้น เหลือนี่ก็เพื่อโลกนะ ที่เหลือไว้นี้นะ หลวงตาบัวตายแล้วก็ไม่ได้เอาไปสักชิ้นเดียว เราทำไว้เพื่อโลก ฝากไว้เพื่อโลกเท่านั้น

เวลาตายแล้วเขาจะประกาศแบบไหนก็แล้วแต่ ให้ฟังตามหลักความจริงที่หลวงตาแสดงไว้ก็แล้วกัน จะไม่เป็นอย่างอื่น เป็นความจริงอย่างนี้ เราฝากด้วยน้ำใจ เราไม่ได้ฝากด้วยความตะกละตะกลาม ธนาคารนั่นบ้าง ธนาคารนี้บ้าง ส่วนมากไม่ไปแตะแหละ ฝากก็ฝากไว้อย่างนั้น ส่วนที่เกี่ยวข้องตลอดเวลาคือธนาคารเพื่อช่วยโลกนี้ อย่างสมุดของเรานี้ อันนี้ตลอดเวลา ออกเรื่อยเข้าเรื่อย ๆ เหล่านั้นไม่ไปยุ่งละ อยู่อย่างนั้นตายแล้วก็เอาบัญชีไปกางกันเองเราไม่ได้สนใจ เพราะเราฝากด้วยน้ำใจ ขอพี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้

น้ำมันเคยมี อย่างหลวงปู่ผืนนี้ ตอนนั้นมันมีพวกลัทธิอุบาทว์คอยโจมตีศาสนา หลวงปู่ผืนคราวนั้นมีเงินอยู่ หนึ่งล้านห้าแสนบาท สมัยก่อนเงินล้านห้าแสนบาทนี้มีคุณค่ามาก เสียงโด่งดังไปหมด อันนี้ท่านสั่งไว้เรียบร้อยแล้วนะ ไม่มีใครได้ยินละซี เราได้ยิน อย่างนี้ละ ว่าเงินจำนวนนี้เวลาเราตายแล้ว ตอนนั้นยังไม่มีโรงพยาบาล ท่านยังไม่ได้สร้างโรงพยาบาลท่านอาจารย์ผืนที่พรรณานะ ท่านพูดก่อนหน้านั้น เวลาเราตายนี้เงินล้านห้าแสนบาทนี้ให้แบ่งไปที่นั่นเท่านั้น เช่นอย่างวัดป่าภูธรพิทักษ์เท่านั้น วัดอะไรอีก รวม ๓ แห่งพอดี วัดป่าอุดมสมพรนี้ก็เท่ากัน ให้แห่งละห้าแสน ที่นี้พอท่านพูดจบลงแล้วก็เริ่มมีโรงพยาบาลนี้ขึ้น เงินเหล่านี้จึงไหลมาทางโรงพยาบาล อันนั้นก็เป็นอันว่าเป็นโมฆะไป ไหลเข้ามาสู่โรงพยาบาลต่อไป

แต่เขาไม่ทราบซี เขาโฆษณาว่าท่านอาจารย์ผืนมีเงินถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาทเสียงลั่นไปหมด โจมตีท่าน ความจริงมันไม่มี จนกระทั่งสมเด็จฯ ทางกรุงเทพฯ ท่านตกใจโดดมาหาเราเลยนะ คิดว่าเราจะทราบเรื่องเหล่านี้ได้ดี ท่านบึ่งมาเลย มาหาวัดเรา นี้โดยตรง เพราะเรื่องที่เขาโจมตีนี้ ก็พอดีมาเจอกันที่กลางทาง พอเห็นเราทางโน้นก็เปิดไฟพาบให้รู้ว่าสมเด็จฯ มา เปิดไฟพาบ เราก็บอกให้เอารถแอบข้างทาง ท่านก็ถามจะไปไหน ไม่ใช่พระตายมันก็ไปได้ เราว่าอย่างนี้ ก็คุ้มกันมาตั้งแต่ท่านเป็นมหาเปรียญ ท่านแก่กว่าเราดูเหมือน ๖ พรรษามั้ง จนกระทั่งท่านเป็นสมเด็จฯ

จะไปไหนละ โอ๊ย ไปไหนก็ไปละ เราก็เลยถาม ท่านก็เลยมาเล่าเรื่องนี้ เวลาที่ถูกเขาโจมตี ท่านอาจารย์ผืนเราท่านอาจารย์ คือคำว่าท่านอาจารย์นั้นท่านเรียกพระผู้น้อยธรรมดาก็เรียกกันธรรมดา แต่นี่ว่า ท่านอาจารย์จะไปไหน เราก็บอกว่าจะไปนั้น ก็เลยว่ามีเรื่องจะเล่าให้ฟังเสียก่อน เลยจอดรถข้างทางเลยนะ พูดเรื่องราวทุกอย่างเรื่องเงินนี้เงินหนึ่งล้านห้าแสน เขาว่าอย่างนั้น ๆ แล้วท่านอาจารย์ได้ทราบเรื่องราวแล้วยัง โอ๊ยทราบ เลยกราบเรียนท่าน ท่านก็ว่า เอ้อ ต้องอย่างนี้ซี ผมจะไปแก้ข่าวเอง ท่านก็นำไปแก้ข่าว เรื่องจึงสงบไปนะ เอาเรื่องไปจากเรา อย่างนี้ละ มันมีตัวอย่างอยู่อย่างนี้

สำหรับหลวงตาบัวมันอาจจะมีตัวอย่างอย่างนี้ หรือหนักมากกว่านี้ก็ได้ ฟัน้องทั้งหลายทราบเอาไว้ ถึงหนักขนาดไหนก็ตาม บอกว่าหลวงตาบัวไม่มีเท่าเม็ดหินเม็ดทรายในหัวใจหลวงตาบัวว่าจั้นเถอะ ออกหมดเลย เหลือไว้ ๆ เพื่ออันนี้ เช่นอย่างเราตายนี้เงินจะมีอยู่ในบัญชีเท่าไร ๆ บัญชีนี้เพื่อทั้งนั้นแหละ ไม่ได้เพื่อเรานะ มันเศษเหลือไว้เช่นอย่างเวลานี้มีเท่านั้น อันนี้เพื่ออันนั้น ๆ เราเพื่อไว้แล้วในนั้นนะ เช่นจะสร้างจะปลูกอะไร ๆ นี้เรากำหนดในบัญชีเรียบร้อยแล้ว สร้างนั้นทางนั้นเท่านั้น ๆ แต่เวลานี้เงินยังไม่ออก เพราะเงินมันออกเป็นงวด ๆ ทางโน้นมารับงวดนี้ ๆ เราเพื่อไว้สำหรับงวดนั้น ๆ ในบัญชีนี้กะไว้พอดี

อันไหนที่เราได้รับแล้วแสดงว่าเรากำหนดบัญชีไว้เรียบร้อยแล้ว ที่นี้เวลาเราตาย เงินยังไม่ได้ออกนะซี เขาก็จะมาโจมตีเรานี้ เงินงวดยังไม่มารับ ให้พากันเข้าใจเอานะ มันเศษเหลือมากขนาดไหนเพื่อโลกทั้งนั้นไม่มีเพื่อเราเลย ให้พี่น้องทั้งหลายทราบไว้ ตามนี้ เราปฏิบัติอย่างนี้กับพี่น้องชาวไทยมาด้วยความเมตตา นี่สำคัญมากนะ ความเมตตา ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวได้ละเรื่องความเมตตา มีเท่าไรหมด แม้แต่หมดแล้วยังอยากให้ตลอด ความเมตตาเป็นอย่างนั้นนะ นี่เราก็ช่วยเติมกำลังความสามารถของเรา ในคราวช่วยชาติคราวนี้ทองคำไม่ควรต่ำกว่า ๕-๖ ตันละ อย่างน้อยว่าอย่างนี้เลย เพราะคราวนี้เป็นคราวสำคัญที่พี่น้องชาวไทย จะกวาดต้อนเอาสมบัติเงินทองข้าวของที่เป็นหัวใจของชาติ เช่น ทองคำ เป็นต้น เข้าสู่คลังหลวง ด้วยการช่วยชาติคราวนี้ ขอให้มันเป็นที่ระลึกทุก ๆ คน

อย่าเห็นว่าเป็นของต่ำต้อยนะเรื่องเหล่านี้ ทองคำหัวใจของชาติไทยทั้งชาติเป็นของต่ำต้อยเมื่อไร ถ้าเราจะเห็นว่าทองคำที่จะนำเข้าสู่คลังหลวงคราวนี้เป็นของต่ำต้อย ชาติไทยนี้หมดคุณค่าแล้วนะ ให้พากันจำเอาไว้ทุกคน ถ้าเห็นว่าเรามีคุณค่า เพื่อเสริมคุณค่าแห่งชาติไทยของเราขึ้น ให้ต่างคนต่างชวนขายเรื่องสมบัติเงินทอง เฉพาะอย่างยิ่งทองคำอย่าให้ต้อย ให้ไหลเข้ามาเรื่อย ๆ ได้มากได้น้อยเหมือนฝนตกที่ละลายละลาย หายด ตกไม่หยุดไม่ถอยสามารถทำทองฟ้ามหาสมุทรให้เต็มด้วยน้ำได้นั่นเอง อันนี้ก็เหมือนกัน คลังหลวงของเราอรับจากพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยทุกคน ๆ รับประทานหนุนคลังหลวงของเราไว้โดยมีผู้นำ

หลวงตานี้เป็นอย่างสุดหัวใจจริง ๆ นะ วิทกวิจารณ์มากเรื่องทองคำในคลังหลวง จึงต้องประกาศอันนี้เป็นอันดับหนึ่ง ยิ่งงักขื่อให้ได้ ทองคำเป็นอันดับหนึ่ง ดอลลาร์เป็นเครื่องหนุนเงินบาทเรา ถ้าดอลลาร์ไม่มีเงินบาทขาดตลาด ดีไม่ดีถูกเขาเหยียบขึ้นไป ดอลลาร์หนึ่งบาทของเราตั้ง ๕๖-๕๗ บาทเห็นไหมล่ะ ถ้าเวลาเรามีดอลลาร์มากเข้ามานี้เงินไทยของเราก็แข็งตัวขึ้น นี่มันหนุนสองทางนะ เวลานี้ก็พอยับยั้งกันได้ได้ ประมาณ ๔๐ แต่ก่อนมัน ๕๖-๕๗ เวลานี้ก็ ๓๘-๓๙ มาอยู่ ๔๐ เราก็พยายามเอาเงินดอลลาร์หนุนเข้าไปในคลังนี้ด้วย ทองคำหนุนเป็นหัวใจของชาติด้วย เราคิดทุกแง่ทุกมุมไม่ใช่มาเฉย ๆ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบตามนี้ ให้ถือเป็นความสำคัญเสมอกันนะ

สำหรับทองคำเป็นหัวใจของชาติ ดอลลาร์เป็นอวัยวะของชาติที่จะหมุนรอบตัวด้วยเงินจำนวนเหล่านี้ ถ้าไม่มีอันนี้เงินไทยเราออกไม่ได้นะ เงินไทยเราเวลานี้บกบางตลาดมากทีเดียว ไปที่ไหน ๆ ดูร้านค้าเต็มไปด้วยสินค้าประเภทต่าง ๆ เต็มห้างเต็มร้าน แต่หากคนที่เข้าไปซื้อไม่มี เพราะไม่มีเงินพุดง่าย ๆ หลวงตาไม่ได้เป็นพ่อค้าแต่มองดูทุกแง่ทุกมุมรู้ ทำไม่ไม่รู้ เวลาจะพุดก็พุดให้ฟัง ทำไม่มีแต่สินค้า ก็หาผู้จะซื้อไม่มี

แม้ที่สุดไปตามถนนหนทาง ร้านค้าต่าง ๆ เขาขายอยู่สองฟากทาง ไม่มีใครซื้อนะ ก็เพราะไม่มีเงิน ถ้าเงินหนาหน้าหนาตาขึ้นมา สิ่งเหล่านี้ก็วิ่งถึงกันได้นะ พ่อค้ากับลูกค้าก็วิ่งถึงกันได้ แต่เงินไม่มี มันมีแต่สินค้า อย่างนี้ละ มันขาดกันอย่างนี้ก็ไม่ใช่ว่าของดีเหมือนกัน จึงต้องได้หนุนเข้าทุกด้านทุกทาง ช่วยเติมกำลังความสามารถ

ขอถือเรื่องทองคำเป็นอันดับหนึ่งนะสำหรับชาติไทยของเรา เรากะไว้แล้วสี่พันกิโล เป็นพื้นฐานเลยต่ำกว่านี้ไม่ได้ จากนั้นสูงเท่าไรยิ่งดี ชาติไทยของเราจะได้สง่างามด้วยทองคำครอบหัวเราเหลืองอร่ามไปหมด ความจนครอบหัวไปดูซิในทะเลหนุน ความจนครอบหัวกับทองคำครอบหัวต่างกันนะ ทองคำครอบหัวนี้สง่างาม เหลืองอร่ามทั่วประเทศไทย ถ้าความจนครอบหัวแล้วจมอยู่ในทะเลหลวง ปลาฉลามนี่กินไม่ไหวหัวเราะกันแกำกัก ๆ ทั้งอาเจียนทั้งกินใหม่ กินมนุษย์ชาวไทยเรา คนยากจน ๖๒ ล้านคนเป็นอาหารของปลาฉลาม ปลาฉลามกินไม่หวาดไม่ไหว อย่านำให้ตายอย่างนั้นนะ เอาละเอาแค่นี้เสียก่อน ต่อไปนี้จะให้พร

พวกเด็กก็สอนทั่วไปหมดแล้วนะ ทุกคน ๆ สอนทั่วกันไปหมดวันนี้ ให้ได้รับประโยชน์ทั่วถึงกัน เราเป็นลูกชาวไทยให้ต่างมีน้ำใจ เข้มแข็ง รักษาตัวให้เป็นคนดีเป็นคนดี เป็นเด็กดี ผู้ใหญ่ก็กลายเป็นผู้ใหญ่ดี ปกครองบ้านเมืองไปด้วยความเป็นคนดี แน่นหนามั่นคง เท่านั้นละ พวกกันไปเสีย

เมื่อวานนี้ท่านสมบูรณ์นวดเส้นให้ค่อยดีขึ้น ไม่งั้นมันจะเป็นอัมพาตนะ เส้นที่เกิดอุบัติเหตุ ไม่เอาอย่างขนาดหนักจะเป็นอัมพาตแน่ ๆ เลยปล่อยเลย ให้ฟาดเอาเต็มเหนี่ยว ๆ เมื่อวานนี้ยิ่งหนัก พอนวดเสร็จแล้วลงมาอุ่มลุกขึ้น คือมันหมดกำลัง ลุกไม่ขึ้นเลย นวดอยู่นั้นแผ่วสองสลับ เวลานวดเสร็จแล้วได้มายกขึ้นเลยนะ คือมันลุกไม่ขึ้น เป็นยังไงหนักไหม เอาจนขนาดลุกไม่ขึ้น ปล่อยให้เลย ฟาดเต็มเหนี่ยวเลย อะอะไรจะขาด-ขาดไป อะอะไรจะหัก-หักไป ท่านฟาดเต็มเหนี่ยวเมื่อวานนี้ พอนวดเสร็จแล้วลุกไม่ขึ้น ท่านมายกขึ้นนั่ง มันหมดกำลัง ขนาดนั้นละ

ไม่งั้นมันจะเป็นอัมพาต เส้นมันแข็งตรงไหน นั่นละมันเจ็บมันปวดตรงนั้น เอาลงตรงนั้นเลย เจ็บทุกวันแหละ มันพิศดารไปทุกวัน ว่าวันนี้เจ็บมาก วันนั้นก็ยิ่งเจ็บมากกว่าวันนี้ทุกวัน ๆ อย่างเมื่อวานพอนวดเสร็จแล้วต้องมายกขึ้นเลย ลุกไม่ขึ้นเลย เอาเต็มเหนี่ยว ถ้าธรรมดาเนี่ยมันอดมันทนไม่ได้ พุดตรง ๆ อย่างนี้ละ ท่านสมบูรณ์ท่านก็บอก อู๋ ไม่เคยมี บอกท่านสมบูรณ์ แบบที่นวดผมนี้มีรายไหนบ้างที่ทนได้ โอ๊ย ไม่มีเลย มีหลวงปู่องค์เดียวแหละ แบบนั้นนะ นวดเสร็จแล้วได้มายกขึ้น ปล่อยให้เลย ฟาดเต็มเหนี่ยวเลย

เจ็บขนาดไหน เอา ๆ เลย เวลาจะตายยิ่งเจ็บมากกว่านี้ เต็มนี้มันยังไม่ตาย เจ็บขนาดนี้เจ็บอยู่ในวงความตาย ไม่เห็นความตายไป เอาเลย ฟาดนี้ โห้ย พอนวดเสร็จแล้วได้มาอุ้มขึ้น มันลุกไม่ขึ้นเลย ตายหมดจริง ๆ นะ แผลอยู่ยังงี้ก็อยู่อย่างนั้น ตายหมดเลย เอาเต็มเหนี่ยวนี้ เพราะฉะนั้นท่านถึงว่า โห้ย นวดอย่างนี้ไม่มีละ ไม่เคยมี นวดอย่างนวดให้หลวงปู่ไม่เคยมี

นี่อะไรอีกล่ะ (หมอน้อย) หมอน้อย มันมีแต่รายงานภาวนานะหมอน้อยนี่นะ รายงานการภาวนา โปรดเมตตาอ่านส่วนองค์ เราก็จะอ่านองค์เดียวไม่อ่านมาก เราอ่านองค์เดียวเท่านั้นฟาดทั่วศาลานี้ก็ได้เป็นไรไป ให้ตายใจนะเราจะอ่านองค์เดียว ฟาดทั่วศาลานี้ ภาวนามีแต่โครงการ ไปเรียนหนังสืออะไรมาก็เอาโครงการมาเหยียบภาวนา มันไม่เข้าเรื่อง เราก็เรียนโครงการมาเหมือนกัน เรียนปริยัติจนเป็นมหา เวลาเรามาปฏิบัติไม่ได้เอาโครงการมาทางนะ โครงฟัดฟัดกันเลยเต็มเหนี่ยว นี่อ่านมีแต่โครงการอย่างนั้น อย่างนี้ เราไม่อยากฟัง ไม่เห็นเข้าดีตรงนี้เลย มีแต่ตีฉากโน้น ๆ ให้คู่ต่อสู้เขาหัวเราะตีแบบนั้น ใส่ปั้งเข้านี้เลยชิตถึงถูก

อ้าว ปริยัติกับปฏิบัติต่างกันมากนะ ต่างกันเรียกว่าคนละโลกเลย พุดให้มันตรง ๆ อย่างนี้ละ ถ้าเราไม่ได้เรียนใครก็หาว่าเราคุยโม้อวดเหยียบปริยัติ เราไม่ได้เหยียบปริยัติ เราเทิดทูนสุดยอด แต่เวลามันแยกมันต่างกันยังงี้ก็ต้องพุดเต็มเม็ดเต็มหน่วย มันแยกกันตรงไหนก็บอก ภาคปฏิบัติไม่ได้เหมือนภาคปริยัติ ภาคปริยัติเรียนไปตรงไหนรู้ไปตรงนั้น ๆ ภาคปฏิบัติไม่เป็นอย่างนั้น แตกกระจัดกระจายออกไปนี้ กิ่งหนึ่งแตกก็แขนง แขนงหนึ่งแตกไปอีก นั่นละภาคปฏิบัติ อย่างพ่อแม่ครูจารย์มั่นว่า ธรรมะที่มากในพระบาลี เท่ากับน้ำในตุ่มในไหเท่านั้น แต่ที่ไม่ได้มากในพระบาลีนั้นเท่ากับท้องฟ้ามหาสมุทร ฟังซิ ท่านไม่เป็นท่านมาพุดได้ยังงี้ นั่นเต็มหัวใจท่านแล้วจึงมาพุด

เราตัวเท่าหนูมันก็เป็นจะว่าไง แตกจริง ๆ เพราะฉะนั้นถึงว่าพระไตรปิฎกในพระไตรปิฎกนอก พระไตรปิฎกนอก ได้แก่ที่ท่านจดจารึกไว้ตามคัมภีร์ไบลาน พระไตรปิฎกใน คือพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ผู้สิ้นกิเลสแล้ว ทรงไว้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เท่ากับท้องฟ้ามหาสมุทร นั่นละพระไตรปิฎกใน ต่างกันอย่างนั้นนะ อันนี้เราก็เรียนเหมือนกัน เราพุดได้ทั้งสองอย่าง ใครจะว่าเราประมาท เราไม่ประมาทเราเทิดทูนด้วยกัน แยกทางไหนเราก็บอกว่าแยก กว้างก็บอกว่ากว้าง แคบบอกว่าแคบ

เราเรียนมาเราจำได้เฉพาะบทบาลีหรือตามสูตรต่าง ๆ ที่เรียนมา ไปตามคัมภีร์ ไม่นอกจากคัมภีร์ไปได้ณะการเรียน แต่การปฏิบัติ โห มันแตกออก ๆ เหมือนน้ำไหลบ่า มีช่องที่ไหนมันจะไหลออกของมันตลอดนะ คลองใหญ่อยู่ยี่นี้ คลองเล็กมันกระจายไปทั่ว น้ำไหลออกไปได้หมดเลย นี่ละธรรมที่แตก คลองใหญ่ก็เป็นส่วนใหญ่ของธรรม

ส่วนเล็กปลีกย่อยนี้แตกแขนงออกไป อย่างนั้นละภาคปฏิบัติไม่ได้เหมือนภาคปริยัตินะ
ผิดกันมากจริง ๆ เอาละไปละ พุดไปพุดมา พวกนี้มันจะอำปาก จับปาก ๆ เราจะลুক
มันอำปากฟังพวกนี้นะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd